

УКРАЇНА ЗНОВУ ВІДКИДАЄ ЗВИНУВАЧЕННЯ У ВІЙСЬКОВІЙ СПІВПРАЦІ З ЛІБІЄЮ

Київ. — Керівник Управління інформації Міністерства Закордонних Справ України Юрій Сергєєв заперечив інформацію газети "Вашінгтон Таймс", про те, що Україна погодилася продати Лівії балістичні ракети з обмеженим радіусом дії, повідомляла 10-го грудня УНІАР.

"Назвати це маячнею — замало", — сказав він журналістам. Ю. Сергєєв ще раз повторив несподівану заяву українських урядовців, що Україна не має угод з Лівією з військово-технічного співробітництва.

Як відомо, 9-го грудня "Вашінгтон Таймс", покликаючись на звіт С.Ай-Ей, написала, що Україна уклала з Лівією, проти

якої встановлено санкції ООН, договір, що-до продажу ракет на суму 500 млн. дол.

Ю. Сергєєв сказав, що статті подібного змісту з'являються на сторінках газети методично, в конкретно визначені терміни, як звичайно, кілька днів до міжнародних форумів з нерозповсюдження ядерної зброї, технологій тощо.

Як відомо, 12-13-го грудня у Відні в Австрії має відбутися пленарне засідання делегацій країн-членів Високого домовлення до яких приєдналася і Україна. Високопарасольні домовлення обмежують розповсюдження зброї, технологій і товарів подвійного використання.

(Закінчення на стор. 3)

НБУ перестав торгувати на міжбанковому ринку

Київ. — Національний Банк України, реагуючи на постійне ослаблення гривні, перестав брати участь у торгах на міжбанковому ринку, повідомило 10-го грудня агентство Рейтерс, покликаючись на голову НБУ Віктора Ющенка.

Ці рішення заохотять комерційні банки до торгівлі твердою валютою на Міжбанковому валютній біржі (МВБ) і дасть НБУ більшу контроль над курсом гривні, який закріплений на МВБ відносно долара.

10-го грудня, на сотні днів свого існування, нова українська валюта впаде на МВБ на одну десятку копійки відносно долара і досягне курсу 1.885 гривні за долар. Падіння грошової одиниці, яка була запроваджена 2-го вересня за курсом 1.76 гривні за долар, почалося 8-го жовтня.

Вручує участь в міжбанкових торгах, НБУ ре-

гулював попит і пропонував ціни на валюту, а також був покупцем і продавцем твердої валюти, чим зменшував інтерес до МВБ.

За словами В. Ющенка, відхід НБУ з міжбанкового ринку, спонукає комерційні банки збільшити об'єм торгівлі на МВБ і змусить їх продавати долари. Банки не продавали твердої валюти від 25-го листопада до 10-го грудня, крім 28-го листопада.

Торгівлі твердого, що банки надають перевагу торгам на міжбанковому ринку, бо він є більш ліквідним, і це дозволяє їм купувати і продавати твердої валюти за кращим курсом, ніж на МВБ. Крім того, не потрібно платити комісії.

Згідно з правилами НБУ, міжбанковий курс може відрізнятися від офіційного курсу на 0.3 відсотка.

Вручує участь в міжбанкових торгах, НБУ ре-

(Закінчення на стор. 3)

Чорноморська флоту не переходила в стан підвищеної готовності

Севастополь. (ІМА-прес). — Пресовий центр Чорноморської флоту відкинув різні здогади, які з'явилися в зв'язку з останніми подіями навколо Чорноморської флоту, в тому числі про вихід десятків підводних човнів, що "займали позицію біля входу в Севастопольський бухти", і про перебування суди "додакового контингенту російських військ".

Як сказано в заяві прес-центру, авторами подібних чуток є представ-

ники інженерних інформаційних агенцій з далекого зарубіжжя. Створюється враження, що хтось зацікавлений у тому, щоб перенести між Україною і Росією з проблем флоту провадилося на штучно створеному негативному інформаційному тлі. Чорноморська флоту не переходила в стан підвищеної готовності, кораблі, підводні човни і підводні мисливці розташовані на своїх місцях, підкреслюється в повідомленні.

Є. Гайдар критикує Державну думу

Москва. — Директор Інституту перехідного періоду, колишній прем'єр-міністр Російської Федерації Єгор Гайдар назвав ухвалення рішення Ради федералів Державної думи Російської Федерації щодо Севастополя дуже небезпечним. Такими, на його думку, ці рішення є з політичної точки зору. "Якщо Росія висуває територіальні претензії до сусідньої держави, то не мусить штовхати це державу до того, щоб вона розглядала Росію, як можливого противника і, виходячи з цього, будує свою військову доктрину. Це загрозжує перетворенню її з можливого

союзника на потенційного противника", — наголосив він.

Водночас Є. Гайдар зазначив, що рішення 1954 року про передачу Криму Україні було безглуздом, проте — це частина післявоєнної спадщини. "Громадяни Севастополя, як і решта громадян України, жили за кримським, а не за російським законодавством. Обирали своїх депутатів в українській раді, а не в російській парламент, тому на Севастополь поширюється принцип непослушності кордонів, під яким Росія поставила свій підпис у Гельсінкі", — сказав Є. Гайдар.

Ю. Горбулін остеріг Москву

Київ. — Секретар Ради національної безпеки та оборони Володимир Горбулін застеріг Москву, що територіальні претензії до України з боку деяких російських політиків можуть пошкодити самій же Росії, повідомляла 9-го грудня УНІАР.

"Певні політичні сили в Росії мусять пам'ятати: коли посягнуть на територію сусідньої України — можуть пошкодити і Москві", — сказав він, реагуючи на слова посадинок російської столиці Юрія Лужкова, який заявив, що збирається відстоювати своє "законане" право на Севастополь із зброєю в руках. В. Горбулін зазначив, що Москва вже мала змогу спробувати розв'язати політичний конфлікт за допомогою зброї в Чечні. Як відомо, Росії не вдалося приборкати чеченський

народ і вона змушена була прийняти військові дії. Від заяв Ю. Лужкова відмовилися міністерство закордонних справ Росії і президент Борис Єльцин. Проте відповідальні працівники в Адміністрації Президента України вважають, що Росія просто проводить подвійну політику, оскільки без відповідного рішення президента Єльцина ні МЗС, ні Держава дума не мають права вирішувати зовнішньополітичні проблеми.

У зв'язку із загостренням відносин між Росією і Україною в обох країнах з'явилися інформації про те, що їхні збройні сили приведені у стан підвищеної бойової готовності. Пресова служба Міністерства Оборони України і прес-центр українських Військово-морських сил заперечили ці повідомлення.

Пристрасті навколо вбивства Є. Щербаня не стихають

Київ (УНІАР). — У понеділок, 9-го грудня, голова секретаріату депутатської групи "Реформи" Євген Костенко розповсюдив заяву члена групи, голови постійної парламентської Комісії з питань боротьби зі злочинністю Григорія Омельченка до Генеральної прокуратури України з вимогою перевірити інформацію газети "День" щодо вбивства народного депутата України Євгена Щербаня.

Звертаючись до генерального прокурора України Григорія Ворсінова та голови тимчасової слідчої комісії Олександра Новикова, Омельченко вимагає об'єктивної перевірки тверджень депутата України Тараса Кияка.

Згідно з публікацією Тетяни Івахненко в газеті "День" 5-го грудня, на

зустрічі з виборцями депутат Верховної Ради України Т. Кияк сказав, що на Заході з'явився матеріал з посиланням на Григорія Омельченка, що "нібито Леонід Кучма дав особисті розпорядження вбити депутата Є. Щербаня".

Г. Омельченко спростував цю інформацію, сказавши: "Офіційно і відповідально заявляю, що це твердження Тараса Кияка не відповідає дійсності і є неправдивою вигадкою, наклепом. Чому Т. Кияк так заявив, мені невідомо". Це, на думку Омельченка, має з'ясувати Генеральна прокуратура та тимчасова слідча комісія Верховної Ради, створена для розслідування терористичних актів проти представників влади.

Згідно з публікацією Тетяни Івахненко в газеті "День" 5-го грудня, на

(Закінчення на стор. 3)

Уряд України звітує про стан промислового комплексу

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 10-го грудня, на сесії Верховної Ради України в рамках дня Уряду з інформацією про стан справ у промисловому комплексі України виступив міністер промисловості Валерій Мазур, який поінформовав про становище у металургійному і хімічному комплексах, легкій, текстильній і деревообробній промисловості.

За словами В. Мазура, порівняно з 1990 роком рівень виробництва зменшився в металургійній промисловості на 57 відсотків, в хімічній — на 62.9 відс., в деревообробній — на 68.1 відс., в легкій і текстильній — на 68.7 відсотка.

Основними причинами падіння виробництва на металургійних підпри-

ємствах міністер назвав несплатежі та відсутність оборотних фондів. У хімічному комплексі відсутність платоспроможного попиту. Хімічну продукцію поставляють без попередньої оплати, або розрахунки проводяться шляхом бартеру. Причиною падіння виробництва в легкій і текстильній промисловості названо технічну недосконалість та відсутність грошей.

У 1996 році вдалося зупинити падіння виробництва на підприємствах базових галузей, зокрема, металургійних комбінатах "Азовсталь", ім. Ллліча, ім. Дзержинського, "Запоріжсталь", заводу ім. Петровського, які за 10 місяців цього року план виконали.

(Закінчення на стор. 3)

Святий Миколай відвідав Гавела

Прага (ПАП). — Хірург проф. Павел Павко, який оперував чеського президента Вацлава Гавелу після операції, яку здійснив лікар, який різдвяний дарунок президенту Гавелу дав паріку і пиву. Було приємно злинований і дуже вдячний. Обицяв, що буде чинити, що не курити сигарет... Хіба тільки за плечима лікарів...

ділі інтенсивної терапії, відвідав св. Миколай з ангелом і нортком в особах одного з лікарів, медсестри та охорони. Як різдвяний дарунок президенту Гавелу дав паріку і пиву. Було приємно злинований і дуже вдячний. Обицяв, що буде чинити, що не курити сигарет... Хіба тільки за плечима лікарів...

Іракові дозволено знову продавати оливу

Каїр, Єгипет. — Іракське агентство інформації повідомило, що у вівторок, 10-го грудня, президент Саддам Хусейн знову відкрив 616 мильний нафтопрвід, криз який буде плести вперше за останніх шість років, іракська олива до рафінерій на турецькому побережжі Середземного моря. Відкриття нафтопрводу у Кіркуку в північному Іраку, С. Хусейн тріумфально проголосив, що "Ірак повернувся до міжнародного ринку". Згаданий нафтопрвід Туреччина закрила у серпні 1990 року, як протест проти іракської інвазії на Кувейт.

Згідно з планом Організації Об'єднаних Націй, Іракові дозволено продавати іраківську оливу наступних шість місяців оливи вартістю 2 бль. дол., з яких 1.35 буде витрачено на потреби цивільного населення Іраку, в першу чергу на ліки, харчі, мило, поліпшення сані-

тарних, сільсько-господарських і освітніх умов та інші потреби. Решта грошей піде для інспекторів, які перевіряють дотримання Іраком домовленості з ООН і на поточні витрати пов'язані з експортом і продажем оливи. Всі контракти на купівлю іракської оливи мусять бути представлені на затвердження до ООН.

Амір Мохаммед Раїд, іракський міністер відповідальний за оливу підкреслює, що для чимось олива поливе також із підземних рафінерій країни у Міна-аль-Баїр, які розташовані в гирлі Перської затоки.

Перед нападом на Кувейт у 1989 році, Ірак експортував приблизно 2.5 млн. бочок оливи щодня і був другим з чотирьох найбільш продуктивних країн Саудівської Аравії щодо кількості експорту оливи. Після шестимісячної ООН знову розгляне справу і вирішить чи продовжити дозвіл, чи ні.

Британську монархію також заторкнуть реформи

Лондон. — Палата лордів англійського парламенту має намір реформувати багатовікову систему спадковості трону у Великобританії. Лорд Ачер вдав до вніятково рідкої форми "смирненого звернення" до королеви Єлизавети, просячи у неї дозволу запропонувати законопроект, прийняття якого надає б жінкам рівні з чоловіками права на британський трон.

Якщо ініціатива Ачера набуде силу закону, то відтак буде внесено поправки в акт про успадкування престолу, який діє від 1701 року. Необхідність змін була предметом обговорення у чотирьох членах монархії країни. Ці зміни мають на меті досить радикальні реформування монархії, однак конкретний план покищо залишається таємницею.

Очікувалося, що Єлизавета II може схвалити ініціативу Ачера у найближчі два тижні і це відкриє шлях до дальшого обговорення законопроекту. Однак до прийняття проекту ще дуже далеко, бо, поперше, парламент має багато клопоту з близькими вже загальними виборами, а подруге, в самій палаті лордів проект, скорше за все, натрапить на опозицію, оскільки дуже багато її членів, спадкових депутатів, засідають у парламенті лише тому, що вони — чоловіки.

Схвалення проекту Ачера означатиме, що спадковим англійського королівського трону стане старша дитина монарха, незалежно від того, хлопчик це чи дівчинка. Як відомо, сама Єлизавета II стала королевою тільки тому, що не мала старших братів.

В Україні (3 інформацій УНІАР)

ШУКАЮТЬ ФОНДІВ НА ОСВОБІННЯ РОДОВИЩА ЗОЛОТА

КИЇВ. — Вже наприкінці наступного року Мужиківське родовище на Закарпатті зможе приносити в державу скарбину України золото, якщо Уряд забезпечить нормальне фінансування, повідомила 9-го грудня УНІАР, покликаючись на Міністерство Промисловості. Будівництво Мужиківського родовища золотометалевого комбінату розпочато в березні цього року і внісості 229 млн. дол. Міністерство намагається, щоб державні фонди, залучити також чужоземні інвестиції. "Промисловості освоєння родовища має бути досить рентабельним, оскільки окрім золота, воно містить ще і значні запаси срібла, оливи, цинку, кадмію", — сказав на пресконференції представник міністерства.

ВІДРОЗДІЛЯЄТЬСЯ КУПЕЦЬКИЙ РУХ

ЛІВЬ. — Тут під егідою міської управи розпочалося відродження купецького руху. Один із його організаторів Ігор Секета зазначив, що "Лівь за минулі вік втратив досягнення тих шанованих купців, які завдяки своїй професії були і дипломатами, і географами, і натуралістами, і навіть розвідниками". Купецький рух прагне об'єднати не лише торгівців, але й представників інших галузей, з метою відбудови престижу Лівьова, який завжди був "вітриним", а не "провінційним".

БОРЮТЬСЯ ЗА СВОБОДУ СЛОВА

КИЇВ. — Тут у Київському Будинку Вчених на вул. Володимирській 15, відбувся семінар на тему "Перешкоди свободі слова та шляхи їх подолання". Організував семінар Інститут трансформальних суспільств. Учасників семінару хвилює той факт, що в Україні масовим явищем стали погрози і побиття пред-

ставників засобів масової інформації, виклики журналістів до прокуратури "для подання свідчень", націлення на "непослушних" пресу різноманітних інспекцій, влаштування судових розправ, скасування реєстрації та заборона діяльності. На семінарі обговорено види та форми сучасної цензури, штучні монополії в телевізійному і радіопросторі, способи тиску на політичних коментаторів і кореспондентів, реакція урядовців на критику в засобах масової інформації. Мета семінару — привернути увагу української та світової громадськості до утисків свободи слова і нехтування влади громадського думкою, а також віднайти шляхи та заходи для гарантування конституційних прав громадян на свободу слова.

ВІДБУВСЯ ПЕРШИЙ З'ЇЗД НІМЦІВ

КИЇВ. — Тут провели свій перший з'їзд німці, які живуть на території України. Участь взяли понад 200 делегатів з різних областей. Учасники з'їзду ухвалили програму відновлення німецької мови в Україні та обрали вищий представницький і виконавчий орган Спілки Німців України — Фолькрат. У програмі головною метою є відновлення і розвиток Спілки Німців України як гармонійного і повноправного суб'єкта українського суспільства і держави. Концепція програми визначає загальні рамки можливого етнічно-соціального відновлення і розвитку німців України. Мається на увазі морально-правна реабілітація, матеріальна компенсація, вивчення німецької мови тощо. До Фолькрату обрано 35 делегатів. Очолював його голова спілки "Відергебург" Генріх Гровн.

ВІНЕ РОСІЙСЬКИХ ШОВІНІСТІВ

СЕВАСТОПОЛЬ. — Тут відбулося вистав, організоване делегатами національного з'їзду росіян Криму.

Учасники акції протестували проти "незаконного вилучення міста до складу незалежної держави України, здійсненого внаслідок воли його мешканців". Те, що Севастополь належить до України, росіяни вважають катастрофічним. Вони ухвалили резолюцію, у якій засудили російських керівників за "незаконні територіальні поступки України" і висловили вимогу, щоб Державна дума Росії затвердила російський статус Севастополя. Учасники ніч висловили протест проти переслідування російських патріотів у Криму, зокрема голови Севастопольської організації Російської партії Криму Леоніда Ходоса, арештованого за організації дії, спрямованих на порушення територіальної цілісності України. Представники Російської партії Криму твердять, що Севастополь є російським федеральним містом і головною базою Чорноморської флоту і попередити "протинників російського національного відокремлення", що небезпечно їм доведеться відновити. А вже росіяни скерували світовим правозахисним організаціям висновок 29 юридичних інстанцій щодо систематичного порушення прав людини в Криму, вседозволеності і політичного терору щодо лідерів і активістів російських організацій.

ПОЧНУТЬСЯ ДНІ УКРАЇНИ В БОЛГАРІЇ

КИЇВ. — 11-го грудня до болгарської столиці відлетіла українська делегація для участі в Днях України в Болгарії. Делегація, до якої входять представники міністерств і відомств України та провідні діячі мистецтва, має також зустрітись з президентом Болгарії Жельо Желевим, прем'єр-міністром і головною парламенту цієї країни. Концерти, тижень українського кіно, виставка української книжки та інші мистецькі заходи відбуватимуться у Софії і в інших містах, як Перник, Благоевград і Пловдив.

В АМЕРИЦІ

У П'ЯТНИЦЮ, 6-ГО ГРУДНЯ, у Вашингтоні в приміщеннях української амбасаді відбулося урочисте прийняття на честь 5-го річчя Збройних Сил України. Серед понад 200 гостей були представники Департаменту оборони ЗСА на чолі з секретарем Вільямом Перрі, керівником військово-морських сил Джамом Леттом, директором розвідального управління Департаменту оборони генералом Патріком Гозом і заступником командувача сухопутних військ ЗСА генералом Полем Мегером. У прийнятті взяли також учасники Департаменту державного департаменту та інших департаментів. Амбасадор Юрій Щербак висловив подяку В. Перрі за його сприяння партнерству між Україною та ЗСА та вручив йому подарунок від Уряду і Збройних Сил України.

У СВІТІ

У ПОНЕДІЛОК, 9-ГО ГРУДНЯ, в столиці Мінмару (колишній Бурмі) Янгоні кілька сотень маршуків студентів, які шили від брех закритого університету до американської амбасаді, розігнали поліція, а військова влада країни знову заборонила відвідувати із мешканців відомий прихильний ширення демократизму Дав Анг Сан Сук Кай. Ця сутинка студентів з поліцією є вже другим з черги протестом, бо перший багатовидний відбувся минулої суботи, 7-го грудня, та був найбільшою досі громадською демонстрацією від часу демократичного повстання 1988 року. Військовий уряд країни звинуватив згадану активістську демократію у підбурюванні студентів до демонстрації, неважаючи на те, що і вона, і студенти заперечили будь-які спілкування.

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINSKYI SHODENNIK UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Sloboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Sloboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСоюзу \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Sloboda".

Головний редактор: Зенон Снялик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Жінка на високому політичному пості

Вибір Меделін Корбел-Олбрайт секретарем Державного департаменту ЗСА був несподіванкою для всіх посторонніх "глядачів" політичної гри, що відбувається тепер на терені Білого Дому, у зв'язку з початком другої каденції діяльності Білла Клінтона як президента держави.

Після ряду резигнацій його співробітників можна було сподіватися далекоїдучих змін, однак покликання дотеперішньої репрезентантки до ООН М. Олбрайт на місце широковідомого із своїх дипломатичних дій Воррена Кристофера було так несподіванкою. Несподіванка тим велика, що це вперше в історії ЗСА на цей пост покликанню жінку, яка, хоча має великий досвід із ООН, але так як секретар Державного департаменту вона ще буде мусити себе виказати так дипломатично, як і знанням стосунків із деяким державами, які вже добре були ознайомлені з політикою Кристофера та його способом ведення справ.

Розуміється, що це покликання жінки на таке високе становище викликало радість у всіх жінок, що безперервно борються про повну рівноправність, а то і їх вищість у публічному житті, але і одночасно багато думок, застерень і аналіз щодо М. Олбрайт в американській і світовій пресі. Усім відомо, що М. Олбрайт — це ще одна імгрантка, втікач із Чехо-Словаччини в дитячому віці, і вже цей факт ставить її у певну категорію американських політиків. Можливе, що Б. Клінтон вибираючи саме таку, яка ніяк не може похвалитися походженням, що датується першими поселенцями із „Мейфлавер“, ще раз хотів населенню показати свою демократичність, але як це викажеться у практиці, покаже час. Можна надіятися, що новий секретар Державного департаменту повинна показати багато симпатій та серця іншим новішим втікачам і переселенцям з Європи до ЗСА, але може бути зовсім навпаки.

Загально відомо, є що М. Олбрайт досі показувала вже не раз на терені ООН свій живий темперамент у реакції на різні події і тим вона напевно буде різнітися від Кристофера, що був знаний із своєї повздержливості у показуванні своїх настроїв чи думок. Найкращим доказом цієї різниці були останні події в ООН, де М. Олбрайт являю-сявно виступала проти повного обрання Бутроса Бутрос-Галі генеральним секретарем ООН.

Тому не дивно, що покликання її на секретаря Державного департаменту прийняли європейські держави з вдовolenням, а як пишуть в пресі, в Ізраїлі навіть з радістю. Зате з певною резервою ставляться до того африканські та азійські держави. Американська преса являю-сявно признає, що М. Олбрайт має дуже мало досвіду у переговорах з представниками тих держав, а вже зокрема підкреслює її мале обізнання із проблемами Китаю, який відіграє у світі щораз більшу роль.

Для нас, однак, цікаве буде її становище до проблем Центральної і Східної Європи, а зокрема держав, які раніше належали до СССР. Як інформують журналісти, Росія глядить доволі скептичним оком на це іменування, зокрема тому, що Олбрайт пропагує поширення НАТО. В Чехії особистий приятель М. Олбрайт, президент Вацлав Гавел, прийняв її іменування з великою радістю, а в Польщі підкреслюють, що вона говорить п'ятма мовами, в тому і польською, і як прихильна Польщі буде боротися за прийняття її до НАТО.

Значить, реакція на це іменування є дуже різна, в більшості однак прихильна. Цікаво було б знати, як враження та які настрої викликало це іменування в Україні. Воно цікаво із двох сторін. В першу чергу, як оцінюють політичні чинники з П. Кучмою на чолі настанову М. Олбрайт до України, як одної із нових держав на європейському овиді. Але цікаво було б також знати опінію мужичин до покликання на таке високе становище саме жінки. Як досі, жінки в Уряді України відіграють ще дуже малу роль, а ті нечисленні одиниці, що старалися вибитися та висловлювати являю-сявно свої погляди, скоро тратили важко здобуті місця, а на їх місця приходять інші — звичайно чоловіки.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з по- смертними закладами-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на од- но-му боці листа паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів між рядками і писати розбірливо (дехто розуміє, що ви- мого як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки між рядками, щоб було де поправити речення, якщо знайде потреба). Дописи слід надіслати до редакції до десяти днів після описаної по- дії. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по- ан- глійському і по-українському. — Редакція.

Петро Грицак

ЗЛОЧИНИ КОМУНІСТИЧНОЇ МОСКВИ В УКРАЇНІ ВЛІТІ 1942 РОКУ

Під таким наголовком появилася в 1991 році у Дрогобичі брошура збір- ного авторства, очевидців та деяких учілих жертв масового вбивства, в'яз- нів переповнених тюрем західної України в чер- вні-липи 1941 року, під час відступу Червоної ар- мії з Галичини та Волині. Жертвами тих масакр бу- ли чоловіки, жінки, діти та навіть немовлята із місцевого населення, пе- реважаю українського, що представляло корінну групу на тих територіях, де вбивства та нелюдське ка- тування невинних людей мали місце. Сумні події, що відбулися тому 55 ро- ків, набрали сьогодні спе- ціальної актуальності. Поперше, американські газети недавно повідоми- ли, що західні альянти вже знали у 1941 році ба- гато подробиць про при- фронтні події на сході Європи.

Альянти знали

Ці справи були цілком донедавна строго засекре- чені, бо про них альянти довідалися через роз- шифрування німецьких радіових депеш (систе- мою, званою як „ультра“) і, розуміється, не хотіли про це передчасно німцям дати знати. Спеціально, вони знали про розстріли, виконували т. зв. „айзак- групи“ усяких катего- рій людей, небажаних з точки зору Третього Рай- ху. Тому альянтам напе- вно було докладно відомо про розстріл 36 поль- ських професорів у Льво- ві в липні 1941 року, між іншим. Тим часом ще й тепер продовжується ак- ція замилування очей публіки, щоб якось при- меншити злочини боль- шевиків при їхньому від- ступі із західних областей України у 1941 році, та при тому оочорити „україн- ських буржуазних націо- налістів“.

Турми були перепов- нені людьми, заарештова- ними з різних причин за „прогули“ (спізнення на роботу), протисовування агітацію, брак документів чи „пропусків“, нелегаль- ний перехід кордону і т. д. Спроби систематичної евакуації показалися не- можливими через скоре пересування „блискавич- ної війни“, тоді веденої німцями, й тому Берія рі- шився на фізичну лікві- дацію руками НКВД всіх в'язнів! Уже у 1956 році появилася в тоді популяр- ному американському журналі „Лук“ стаття, де обвинувачено у тих вби- вствах „українських націо- налістів“, яких жертвами ніби були поляки та пред- ставники інших меншин. Стаття була напевне ін- спірована більшовиками. У 1959 році преса в СССР почала писати про злочини, здійснені проти „мир- ного населення“ на заході України нібито військови- ми формациями україн- ських націоналістів „Нах- тігаль“ та „Ролянд“, які (як відомо) прибули до Львова аж 30-го червня, де перебували всього кілька днів і невдовзі були нім- цями розформовані через зміну політики відносно українців. У 1962 році „Нах- тігаль“ і „Ролянд“ були, однак, проголошені німець- ким судом невинними у жодних „злочинах“.

Статус комбатантів

З другої сторони, в Україні, як виглядає, по- чалася якраз тепер кам- панія, щоб пошкодити ук- раїнським національним інтересам перед публіч- ною опінією, а спеціально не допустити до надання колишнім членам УПА прав комбатантів. Ту справу має розглянути Верховна Рада і це, розу- міється, викликає реак- цію у формі писання про „звірські злочини форма- цій „Нахтігаль“ і „Ролянд“, які мали ніби мати місце у Львові у червні-липи 1941 року, проти поляків та інших меншин, ніби на підставі тверджень „зару- біжних істориків, А. Жу- ковського й О. Субтель- ного“, у книжці „Нарис іс- торії України“, Львів, 1993. Пише це, наприклад, якийсь Б. Вовчук у „При- карпатській Правді“ (Іва- но-Франківське, з 28-го вересня 1996 року). „Нарисі“ однак нема най- меншої згадки про „злочини“ вище згаданих фор- маций. В подібний спосіб слід трактувати звернен- ня „До людей доброї во- лі“ 95 українських лівих парламентаристів, про ні- би близьку небезпеку із боку „українських націо- налістів“ для „народу Ук- раїни“, як продовження „кривавої діяльності“ ОУН-УПА. Тобто злодії кричать: „Ловіть злодія!“ Про справжню небезпеку повторення московських масакр в Україні — ані слова!

Тим часом злочинів більшовиків в західній Україні в червні-липи 1941 року не можна аж ні- як замовчати, бо забагато людей ще про них добре пам'ятає. Автор мав наго- ду говорити у жовтні 1941 року із П. Шереметою,

управителем школи в Турці над Стрисом, і Ман- дриком, воротарем відомої футбольної дружини „Сян“ з Перемишля, про деталі езекуції в'язнів 25-26-го червня в Самбо- рі: енкаведисти вивели в'язнів на подвір'я та по- чали в ту людську гущу стріляти із близької від- далі з машинових зброй та кидати гранати. В поспіху не могли, однак, всіх уби- ти. Так Шеремета учілів, накритий трупами, а Ман- дрик був тільки поране- ний у руку. Коротко перед тим випускників місцевої „десятилітки“ взято ніби на „наукову прогулку“, з якої вони ніколи не повер- нулися. Тіла їх знайшли закопаними у плиткій мо- гилі над Дністром. Там були знайомі автора, В. Ковальський, колишній товариш із перемиської гімназії, та Воятович.

В менших осередках, де не було НКВД, вбивни- ками були члени місцевої партійної верхівки та мі- ліціанти. У недалекому від Самбора місті Добро- милі езекуції виконали голова міськради Петров- ський, секретар райпар- ткому Бубнов і місцевий міліціант Кремер. 51 тру- пів знайдено у провізо- ричних могилах на под- вір'ї в'язниці, а додатко- вих 127 у ямах-шибах по- близької салини коло села Ляцьке.

Страшні цифри

Із вище згаданої книж- ки „Злочини...“ можна зро- бити слідуєче обрахуван- ня жертв, змасакованих при відступі Червоної ар- мії із західної України в поазбучному порядку: Бе- рогани (1,400 жертв), Бібрка (10), Буськ (90), Винники (багато), Добро- милі (178), Дрогобич (300), Дубно (527), Жовк- ва (36), Заліщики (2,400), Золочів (1,298), Калущ (багато), Крем'янець (1,500), Лопатин (12), Луцьк (120), Львів (1,500), Миколаїв над Дністром (9), Надвір- на (82), Перемишль (22), Підбуж (14), Самбір (837), Станіславів (5,000), Стрий (250), Тернопіль (3,000), Чортків (1,800), та Умань (800). Це разом робить су- му 21,185 замордованих. У списку нема даних про обласне місто Рівне. Як прийняти для самого Львова число жертв на 10,000 (як дехто твер- дить), а для Станіслава (сьогодні Івано-Франківське) „тільки“ 1,500, то загальне число жертв збільшиться до 26,185. Та все ще знов і знов знахо-

дяться нові місця похо- вань убитих із різних ча- сів. Так, деякі джерела твердять, що в „салинах“ коло Добромиля загальне число змасакованих лю- дей доходить до 3,600. Фактом є, що процес до- бування солі із салин коло Добромиля, який має 600- літню історію, цілком зупинився від 1941 року через завалення штолень вкиненими туди трупами. Треба також підкреслити, що більшість тих усіх жертв були припад- ковыми, цілком невин- ними людьми. Українські історики, наприклад, у ви- ше згаданому „Нарисі“ подають загальне число жертв чомусь тільки на 15,000. Із повищих обчис- лень бачимо, що воно мо- же бути на 100 відсотків більше. Тому масові вби- вства на таку велику ска- лю, виконані продовж ду- же короткого часу, на те- риторії яких 250 на 250 км., могла виконати тіль- ки якась добре зорганізо- вана поліційно-криміналь- на адміністрація, (до чо- го спеціально надавалися московські опричники з НКВД), а не військові формация, які разом взяті нараховували до 700 осіб („Нахтігаль“ і „Ролянд“).

Заперечують злочини

Деякі із наслідків тих подій, — дослівно гори трупів у в'язницях — могли заобсервувати між- народні, тоді ще неутраль- ні кореспонденти (амери- канські та шведські) у Львові. Рівнож, були вони предметом конгресових переслухань в Америці, у 1954 році. Більшевики, а сьогодні їх політично-іде- ологічні спадкоємці, від- тих злочинів відпекують- ся і продовжують кампа- нію дезінформації, спря- мовану також проти самої УПА. З люттю згадують, як упісти громади зайді- комуністів, комсомольців і енкаведистів, які „тіль- ки прийшли відбудувати знищений війною край“, та лютють крокодиличі сльози за ніби від УПА потерпілих „трудящих“ західної України.

Однак подорожний, відвідуючи ті краї сього- дні, не може не завважити тисяч пам'яткових моги- ленкофай, здвигнених за останніх п'ять років, які кажуть: „Слава борцям за волю України! Слава УПА!“. То є найкраща від- повідь на більшовицькі ін- синуації, й останній час на- дати права комбатантів ве- теранам УПА, подібно як це вже зробили міжнарод- ні організації рухів опору.

ВІСТІ З ОТТАВИ
Юлія Войчишин

Авторський вечір проф. Б. Боцюрківа

Заходами Товариства Українських Канадських Професіоналістів та Під- приємців в Оттаві відбу- лася в п'ятницю, 22-го листопада ц. р., в цент- ральному ब्लочі парла- менту презентація кни- жки „The Ukrainian Greek Catholic Church and the Soviet State (1939-1950)“

слові привіту він відмітив наукові успіхи проф. Бо- цюрківа та побажав йому ще довгого і науково пло- довитого віку.

Мігр Марта Перейма приїхала аж з Вашингто- ну, де вона живе і працює. Як працівник Інформацій- ної Агенції ЗСА, провела багато часу в СССР і в

Проф. Б. Боцюрків і його дружина Віра. Стоїть Марія Юзик.

проф. Богдана Боцюрківа, відомого спеціаліста в пи- таннях советології та ре- легійних справ в колиш- ньому СССР.

Вечором провадила колишня студентка проф. Боцюрківа, мігр Надя Ка- зимира, яка у своєму вступі наголосила, що бу- де відзначення не тільки авторського, але й науко- вого успіху професора, та розказала дещо про свої студії під його керівницт- вом.

Спонсором вечора в парламенті була депутат Оттави-захід Марлін Кат- терал.

Проф. Картер Елвуд, щирий друг професора Боцюрківа і колега по професії, розказав дещо про нашого науковця. Зу- стрівшись в Албертсько- му університеті в 60-их роках, їхні шляхи пере- хрестилися знов пізніше в Карлтонському універси- теті в Оттаві, де д-р Бо- цюрків став професором політичних наук і першим директором-основопо- ложником Інституту со- ветських та східноєвро- пейських студій, а проф. Елвуд — спеціалістом іс- торії Росії Карлтонського університету. У своєму

(Закінчення на стор. 3)

Оксана Сон

Святоандріївські ворожки

III

Відколи заснований Звенигород, відтоді мусів боронитися. В тринадцяті столітті — від монголо- татарів. Там, де тобурувало військо хана Батия — там Бативеці, а де билася на списах — Пройбій. Страшна масакра була. Звенигородці билися як леви. А чи ж тільки тоді — ще скільки боїв було їм визначено в будучності — аж на століття...

„Колись Звенигород був містом — великим міс- том, кажуть, ніби був батьком Львова, — оповідала бабуна. — Хто зна? Гадали люди, що буде їм весело й спокійно жити, тому мали б назвати Звени-Город. Може переживало воно, як і будь-яке українське поселен- ня, свої розквіти й занепади, однак була особливість, що всім людям переповідали про надії — цікаво й за- хоплююче, а може, в них жив якийсь інший дух гіднос- ти й чести, бо не хилили вони голови в покори перед зайдами, а боролися за свої права. Поміж собою мали чітке правило. Злодіям не потурати — злодіїв викрива- ли й ганьбили чи карали, бувало навіть прогнаніли геть. Як і в кожній громаді — були якісь негаразди — це людське, але знаходилися розумніші й пробували ми- рити — розсудити по-справедливості й залагодити, аби кривда нікому не діялася... Кривда не діялася...“ — вже півтихим голосом, ніби про себе, повторила. Гли- боко зідхнула, наче підняла щось важке з глибокої душі. На мить припинила свою розповідь... В хаті стало зов- сім тихо. Бабуна підвелася й безшумно попрямувала до „пекарини“, де на чауновій кухні „варилася“ вода. Від прочинених дверцят печі вилупив потік яскравого світла, мов паша вогняного дракона. Його „підгодува- ли“ дубовим поліном. Жовто-червоний „язык“ кілька разів жадібно лизнув ласий гостинець, а добре його „розсмакувавши“, поспішно „пожирав“ злобич. Поліно несамовито засичало, ніби пручалося, боронячись від напасти. Та даремні були зусилля. Вогонь переміг. У

наступну мить він танцював свій дикусський танець на подолоаному противнику...

„Може, ще що хотіли б послухати — радо вам опові-“ — повернулася до розмови баба Ганця, подаючи кожній з нас по горнятку запашного чаю з малинових прутиків. Ми, наче змовилися, закивали головами на знак згоди. „Ось свіженький мед — вчора дядько Гупало з Шоломином приніс — припрошувала нас до гостини. — Мачайте хліб в мед чи до чаю, аби солодко було, бо не все й нагода є поласувати добрим медом“, — невгавала вона.

...„За моєї пам'яті, а пам'ятаю себе від п'ятих літ, Звенигород виглядав не так, як нині. Не був він забідованим, але й до достатку бракувало. Чи треба довго думати, яким чином було багато безземельних селян — вони наймитували чи вже в той час подавали- ся в засвіти — десь аж до Америки чи Канади плити шифами на заробіток. У вугільних копальнях тяжко гарували, а як що заробили, то зразу до краю пересила- ли, щоб родина могла бодай клатик землі купити. За ті „клатики“, що були політи слізьми й потом тих бі- даків, потім ще й по Сибіру катували московські „виз- волителі“. Отака то була „правда“. Не було нам долі ні при якому панові хіба що різницею — як постанала Поль- ша — пішла свої порядки заводити — польську мову запроваджувати почали там, де ніхто її й не чув. Дітей по школах змушували говорити нею. От тоді й почали люди поміж себе правди шукати. Одним з таких був прадід Микола — мудрий і вчений був. Замолоду закін- чив гімназію у Львові, склав матуру, учительовав. Мав він підхід до людей — любив дітей і пробував навчати їх любити те, що було складене в слові Україна, хоча його коріння не було цілковито українським — десь аж з Баварії походив його батько, а оженившись з українкою, присвятився нашій справі, наче з крові й кости українцем був. Так і синів виховав. Пам'ятаю йо-

го — високого, пристійного, завжди чисто вбраного, з тонкими підкресленими вусами — такий, хоч образ ма- лий. Я ще зовсім дитиною тоді була, як він заїхав на наше подвір'я на чорній бричці, запряжений блиску- чими чорними кіньми. Мій тато вишшов йому назустріч, по-товариськи привіталися, подали собі руки, а тоді присіли під старою грушею й про щось довго гомо- ніли. Про що — не знала й не розуміла, лише запам'ятала, як на прощання сказав: „Ти, Костянтин, добрий господар — на тебе число мов на брата — напо- сідають на нас поляки, напосідають і русофіли — тре- ба нам боронитися перед тією пошестою україножер- ною — я вже клопатав в повітовому уряді, щоб дали дозвіл на будову нашого дому — „Просвіту“ будувати- мемо“. Тато щиро всміхнувся й подав йому свою прави- цю: „Згода, числіть на мене, пане учителю“.

Почали будувати чистильно — все село допомага- ло, хто як міг і як умів. Завзято працювали і таки ско- ро була вона врочисто відчичена. Світла, чиста, туди любили приходити селяни, бо багато книжок, а го- ловне — свіжих українських газет безшкоотно дру- карні передавали. Було там для всіх що почитати — і старшим, і молодим. Особливо гордилися звенигород- ці, що „Діло“ друкувало вуйка Івана Шварка — того старшого брата. Він часами різно підписувався, мені ж найбільше подобалося „Іван Звенигородський“ — якось воно так величаво звучало. Вона повторила ще раз це зовсім незнайоме мені ім'я. „Бабо, Ганю, але ж я ніколи не знала, що ви мали брата Івана. Вуйки Сен- ко, Микола, а це виявляється ще й Іван та ще й журна- ліст? — ніяк вже не могла з дива вийти я. „Ім'я його, як і всіх українських патріотів нашого села, було забор- ронено московськими ірдами — ненавиділи вони йо- го, бо правду про них писав ще задовго, як поснули їх- ні орди на Галичину. Якби не вийхав кудись під час війни — вдруге б з їх пазурів не вишшов живим... Колись тобі оповім за нього — не нині“, — ледь чутно промовила бабуся. Шкода, бо так ми більше ніколи до цієї теми й не повернулися — не вистачило нам часу...

(Закінчення буде)

ЗСА ЗАЯВИЛИ, ЩО НОВІ ЧЛЕНИ НАТО з країн Східної Європи не отримають на розташування будь-якої ядерної зброї на своїй території. У своїх намаганнях заспокоїти Росію, що твердіє і незламно протиставитись планам поширення НАТО, державний секретар Воррен Кристофер також зазначив на засіданні союзників у Бельгії, що „жодні військові сили озброєної ядерною зброєю тепер не є напогогитиві”.

ВИКОРИСТАВШИ ВСІ ДОТЕПЕРІШНІ можливі наляки на те, де ім шукати винного у здійсненні вибуху бомби під час Олімпійських Ігор в Атланті, ФБІ вирішило запропонувати нагороду в сумі 500,000 дол. одної, інформація якої допоможе у віднаходженні та засудженні злочинця. А тимчасом телевізійна мережа Ен-Бі-Сі, не бачуючи судової розправи, заплатила значну суму Річардові Джувелові за те, що їхній диктор Том Брокман налякував на можливість причетності Р. Джувелла до заганяного вибуху.

ПРЕЗИДЕНТ БЕЛГІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ

Реймонд Лягендріс повідомив минулого понеділка, 9 го грудня, що найвищий суд країни визнає голослівні твердження та звинувачення Елліо Де Рупо, заступника прем'єр-міністра, в статевих зносинах з малолітніми хлопцями цілком безпідставними. Ці звинувачення базовані на твердженнях єдиного не надто ймовірного свідка під час слідства, виявилися незгідними з правдою і тому не є підставою для його оскарження у зазначеному злочинстві. Однак це не є надто допоміжним поверненні громадського довіря до уряду, який останнім часом просяклий внутрішнім скандалом зловживань і убиства малолітніх дітей.

рез паркан і зникли на інших автомобілях, а залишені "Жигулі" за хвилину вибухнули і загорілися.

Дилимось сумною вісткою, що 30-го жовтня 1996 року в Баффало з волі Всевишнього після довгої і тяжкої неадури, прийнявши Найсвятіші Таїнства від нас у Божу вічність на 75-му році життя наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І БРАТ

глибоко опрацьованих пропозицій щодо виведення з кризи промислового комплексу, а “неефективна аналіза веде до неефективних шляхів вирішення”.

В. Шевченко запропонував Кабінетові Міністрів підготувати проєкт закону про відповідальність урядовців за наслідки своєї бездіяльності чи неправильних дій.

бл. п.
ІВАН ДРОЗДОВСЬКИЙ

ПОХОРОН ВІДБУВСЯ в суботу 2-го листопада з церкви св. Миколая в Баффало під проводом Всеч. о. дек. Мар'яна Процика на цвинтар св. Матвія.

Залишив у глибокому смутку:

- дружину — АННУ
- дочку — ОЛЬГУ з чоловіком ЛЮБОМИРОМ ГОРЕЙКОМ
- сина — ВАСИЛЯ з дружиною АННОЮ
- внуків — НАТАЛКУ, АДРІАНУ, ЛАРИСУ і МИКОЛУ
- сестер — СОФІЮ і ВОЛОДИМИРУ в Україні
- брата — ГРИГОРІЯ в Німеччині.

Вічна йому пам'ять!

З невимовним болем, ділимося сумною вісткою з
родиною, приятелями і знайомими, що 16-го жовтня 1996 р.
з волі Всевисшнього, відійшла у вічність на 80-му році
життя наша найдорожча **МАМА І БАБЦЯ**.

СВ. П.
ІРИНА ГУЛЯК

Залишила у глибокому смутку:

доньок	— ДАРІО КУЛЬЧИЦЬКУ з мужем проф. д-ром ЮРІЄМ КУЛЬЧИЦЬКИМ
	— ЛЕСЮ КРИВОНІС з мужем інж. МИРОНОМ КРИВОНОСОМ
внуків	— ЛЕВКА і ДАНКА КУЛЬЧИЦЬКИХ

ПОХОРОНИЇ відбулися 21-го жовтня 1996 р. в українській католицькій церкві св. Миколая, а тілні останки покійної спочили на цвинтарі Парк Леон.

З глибоким серцем ми вдячні всім рідним, приятелям та знайомим, які згуртували похоронні відправи, щоб віддати останню почесну поїнку.

Дякуємо Всес. о. Винницькому за відправи Панакхиди та похорону, за його зворушливі слова над домовиною покійної.

Дякуємо за похорони на Службі Божої, жити, та щедрі дати на добровільні діли в пам'яті покійної.

На ФОНД дитини МОМЕНТАРНО зібрано 995.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЧЬКУ ШКОЛУ св. Йосафата, Парма. Огайо зібрано 690.00 дол.

НА ФОНД НЕЗРАЧНИХ в Україні зібрано 375.00 дол.

НА ПЛАСТ зібрано 75.00 дол.

НА СЛУЖБУ БОЖУ зібрано 100.00 дол.

За отців Василіан в Буенос-Айресі зібрано 70.00 дол.

У КАЛЬКУТТІ В ІНДІЇ ЛІКАРІ, котрі лікують всім відому 86-річну монахиню Матір Тересу, кажуть, що постійні проблеми з її віддіховою системою сповільнюють її выздоровлення. Однак сьогодні є деякий успіх у лікуванні її бронхіту, який вже роками її докучає. Д-р Патріція Аубанел твердить, що лікувати бактерії бронхіту є дуже важко, бо вони виторились собі імунітет до антибіотиків, які Мати Тереса мусіла заживати раніше.

Ділимося сумною вісткою, що 29-го листопада 1996-го року в Чикаго, Іл., з волі Всевишнього відійшла у вічність на 91-му році життя наша дорога сестра і тета

**СВ. П.
ДАРІЯ
НИЖАНКОВСЬКА-МАЛЮК
з дому МИХАЙЛЮК**

З дому МИХАЙЛОК

ПОХОРОНИЛИ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок 3-го грудня 1996 р. в українській католицькій церкві і на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл.

У глибокому смутку:

брат — **ЗЕНОН МИХАЙЛОК** з дружиною **ІРИНОЮ**
племінниця — **ОЛЕСЯ МАРРИС** з мужем **ЕДВАРДОМ** і дітьми
плідка сестри з мужем **СЬОМ**
та родичи — **МАЛОУКІ, МЕНЦІНСЬКІ, ФІЛИПОВИЧІ** і **ВЕЛИЧКІВ**

Вічна їй пам'ять!

3 безмежним жалем повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що з волі Всевисшнього 30-го вересня 1996 року Божого несподівано відійшов у вічність на 70-му році життя наш дорогий МУЖ, БАТЬКО, ЛІЛУШЬ ДІДАГЕР І ВУЖКО.

бл. п.
**ВОЛОДИМИР
БЕДНАРСЬКИЙ**

ПОХОРОННІ відправи відбулися 3-го жовтня 1996 р. в українській католицькій церкві св. Володимира в Торнгіл. Похований на цвинтарі Йорк в Торонто.

Залишив у глибокому смутку:

дружину	— ТЕТЯНУ
сина	— БОГДАНА з дружиною ЛИН
дочку	— ЛІДІЮ з мужем ГЕРІ
внуків	— ОЛЕСЯ і ГЕРІ
швагра	— ЛЮБОМИРА КМЕТИКА з дружиною ХРИСТИНОЮ
племянників	— АДРІЯНА і АНДРІЯ
швагерку	— ВОЯНУ БЕДНАРСЬКУ з дітьми і дідками.

ПОДСКА

Висловлюємо щирі подяки оо. Нікону Свірському і Ренальду Кеківсі за відправлення Панахиди і похорону, о. Іванові Бардику за участь в похороні, о. мітр. Романові Ганкевичеві за молитву над покімним в лікарні.

Мастрові Василю Кардашев і хористам за вшанування покіного відспівання Панахиди. Членам Братства УД УНА станції в Гамільтоні за участь з прапором, Михайлові Бейбі і Михайлю Бойкові за співслужіння і молитовний спів під час похорону.

Другого покійного Володимира Зенонова Кобиланського за пращальне слово над можливо і переведення тризни. За висловом Зенонова, утримання тризни в Україні, це не передає: Проспала Шереметьєв. Спалюючи! Говори про Українських Жінок Наказ, Тамара Дудка, Голоси Суспільної Служби Українців Канади (Фін) Гамільтон, Лев Бабій Голоси Спільноти Баржівників, Голоси Спільноти Баржівників над шкільних товаришів і поборників.

Щиро вдячні членини ЛУЮК при паравіс за Володимира в Торонто за приготування тризни. Дякуємо усім, що обрали місце в ТПБ, за приготування тризни, за приготування Служби Божі і доброділи! Ми в пам'яті покійного, акценти спільноті і допомогу в нашому сумному пережитті.

Нехай Господь одарує усіх своєю ласкою і благословенням.

ТЕПІНА БІДНАРСЬКА з родиною

Гіда патронатом

СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
ФІЛЬМ
„УКРАЇНА В ОГНІ ОКРАДЕНА“

кий сюжет все минуло України — від книжки доби до сьогодні, в кінцевій фазі продукції.

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів.

Фільм „Україна в Огні Окрадена“ — це найбільша сума, яка покаже в правдивому світі жидий образ України.

Мецетати фільму, які покажуть більше як 1,000 дол., прошу вислати згинки розміром 4" x 6".

ЯРОСЛАВ КУЛИНИЧ, фільмовий продуцент

Пожертви просимо вислати на адресу: FILM FUND for "UKRAINE V OHNI OKRADENA", No. of Account 9965, Self Reliance (N.Y.) FCU 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003.

**УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ
АМЕРИКИ**

неділя 15-го грудня 1996 р.
год. 10-та ранку

**ЗАГАЛЬНИЙ З'ЇЗД
УЧИТЕЛІВ УМІ**

ПРОГРАМА

- Василь Барвінський — як педагог... ДАРІЯ
ГОРДИНСЬКА-КАРАНОВИЧ
- „Микола Лисенко: Проблеми дослідження чи
популяризації?“ (Повідомлення ТАРАСА
ФІЛІНКА і ТАМАРИ БУЛАТ про стан при-
готовлення книжок)
- Святування 45-ліття УМІ в 1997 р. проєкт
ТАІСИ ДОБРАНСЬКОЇ

*Запрошуємо всіх колеґ-учителів
Окремих запрошень не висилаємо*

ПРЕЗІДІЯ УМІ

„Рід людський в Україні“

Вийшла з друку нова публікація, видана доцентом Львівського Медичного Інституту Зиновиєю Служинською. Демонстра-

Каса "Самопоміч", Банк "Певність" в Чикаго спонсорували книжки для української амбасаді і консуляту цілого світу. Далше — Торонто, Монреаль, Каліфорнія та інші організації: спеціально

Книжка знайшла дуже позитивний відгук в Україні, як і в діаспорі. Довго люди очікували, що хтось стосу подібного прибірає і буде мати видатні досягнення серед генераторів ідей, які не обставина. За словами д-ра Володимира Трембюкюмо, «коли б подув північний вітер, автори прощення не було б. 500 примір-

щедро відіслався — д-р Павло Дзюль.

Остання частина сторінки 98 дає короткий перегляд в англійській мові. Ціна книжки 10 дол., 5 дол. для сеньйорів на покриття частини видаткових витрат.

Адреса: J. Wolyniec Engineering Services , 7007 N. Tonty, Chicago, Il. 60646.

Іван Волинець

